

תל-אביב

להט וגד התורכים

במענת הסכנות סגרה

עיריית תל-אביב

את מרחצאות ההזעה

בתל-אביב.

מקומות הרחצה בתל-אביב לא נועדו רק לאותם שאין להם מים חמים בבית. או לדתיים הרוחצים במיקוואות. מאות מתושבי העיר נהגו לבוא לבתי-המרחץ העירוניים כדי להרמיץ את זרם-הדם במרחץ צאות-ההזעה.

הטבילה במרחץ התורכי היא טקס ארוך. בתחילה נכנס המתרחץ למי-הבריכה ורוחץ בהם. אחר-כך הוא מתיישב בצידה על מדרגות, כשכל מדרגה גבוהה יותר, קרובה יותר למרכז החום. כעבור זמן, אחרי שהתחמם, הוא מטפס למעלה, ושם עורכים לו ארבעה מחבריו עיסוי ממריץ דם על-ידי חבטות מטאטאים גדולים על גופו.

לשוב לתחיה. בתל-אביב היו מרחצאות כאלה ברחוב פינס, בדרות-החילי ביד-אליהו, ברחוב הכובשים, וליד איצטדיון בלומ-פילד ביפו. העיריה, שבבעלותה היו חלק מהמרחצאות, סגרה את המיתקנים ברחוב הכובשים וב-יפו, ואת המרכזי, שברחוב פינס, השאירה כמקום רחצה בלבד, על-ידי סגירת התנורים היוצרים את הקיטור למרחץ-ההזעה.

לכאורה, יכלו מאות המשתמשים בשירותי המרחצאות העירוניים לסנות למקומות הפרטיים, אחרי שהמיתקן ביד-אליהו, השייך למועצה הרחית, נסגר אף הוא. אך בעוד שבבתי-המרחץ הציבוריים שילמו המשתמשים בשירותים 15 שקל דמי-כניסה, הם נדרשו לשלם עשרות שקלים בבתי-המלון ב-עיר, הנותנים שירותים דומים.

או החלו התל-אביבים לצאת מחוץ לעיר. המקום הפופולארי הוא המיתקן בפתח-תיקוה. המלא כרגע באורחים מהעיר השכנה, מיתקן נוסף נמצא בראשון-לציון. המשוגעים לרעיון טוענים שלא יתכן שראשי עיריית אחרות יבינו את חשיבות המרחץ לבריאות, ו-אילו בתל-אביב ישאירו למתרחצי צים רק את בתי-המלון שגובים סכומי-עתק עבור שירותים רפואיים, המעוררים את המתרחצים, והמשיבים אותם, לדבריהם, לתחיה.

כשנשאל מלא-מקום דובר עיר רית תל-אביב, פנחס להב, מדוע גסגרו מרחצאות-ההזעה, הסביר שהעיריה נמצאת במצוקה כספית: "סגרנו שירותים יקרים, ואנו לא צריכים לספק אותם למי שרוצה לחמם את הטוסיק שלו".

פשעים

אוסם השכונה

המישטרה טוענת: "אונס"

הנאשם טוען:

"היא הפסימה"

ציון בגימוב, שנעזב על-ידי אשתו, היה בודד ועצוב. בדירתו השוממה נותר רק כלוב-ציפורים, בערב יצא למרפסת לשאוף אוויר והבחין כי במרפסת הקרובה ניצבת אשה נאה ומעשנת סיגריה. הוא ברך אותה לשלום ופתח בשיחה.

הוא חמשיך להסתכל בה, ולמרות פער הגילים ביניהם — הוא בן 22 והיא בת 35 — היא עוררה את עניינו. הוא גילה כי היא גרושה המטופלת בבית קטנה, ו- (המשך בעמוד 58)

לדברי הוואך, דתי ששיכל את בנו יצחק במלחמת יום-הכיפורים קרוב על העיר סואץ, עלה רעש בלתי-נסבל מהגן החל משי-עות-הבוקר המוקדמות ועד לשי-עות הערב, מלווה בצחנה כבדה. הוא פנה למנהלי המיתקן והם ענו לו שזהו מיבנה זמני, והם מתיכוונים לסנותו.

המקום אכן פונה, אך לשם הקמת מבנה בן חמש קומות, שמיריד על-הלמוד-תורה כתב סופר.

77 פרובוקור. סיפור הקמת הבניין לקוח כאילו מיצירה ספקית. אית, באיזור, המוכר כאיזור ג' של תוכנית-המיתאר העירונית, אסורה הקמת בתי-ספר או תלמוד-תורה. הוועדה המקומית לבניינים-ערים אישרה לוציגי כתב-סופר הקמת גיילדים ומעוניים, אך רק בשתי הקומות הראשונות. את הבקשה לקומה השלישית העבירה להחליט הוועדה המחוזית לבניינים-ערים. הוועדה המקומית אישרה את הקמת המיקלש והקומה המפולשת, כל זאת לגן ומעוניים. האיזור אומנם דתי, אך גרות בו מישפחות מבוגרות ללא ילדים רבים.

למרות שהוועדה המחוזית לא דנה ולא אישרה את התריגה ה-מבוקשת, ניתן היתר בנייה 7306 ב-4 למרץ 1981 על-ידי הוועדה המקומית, ועל פיו מותר להרוס את המיבנה הדרוקומתי ולבנות בניין בן חמש קומות.

מיכתב של משרד-הבריאות, ששלל הקמת בית-ספר על פני שטח כה קטן, של 490 מטר מרובי-בע, לא מנע את האישור.

הצטרפו לכך דיון מזור ביותר, שנערך בוועדה המקומית ללא כל ירישום בפרוטוקול.

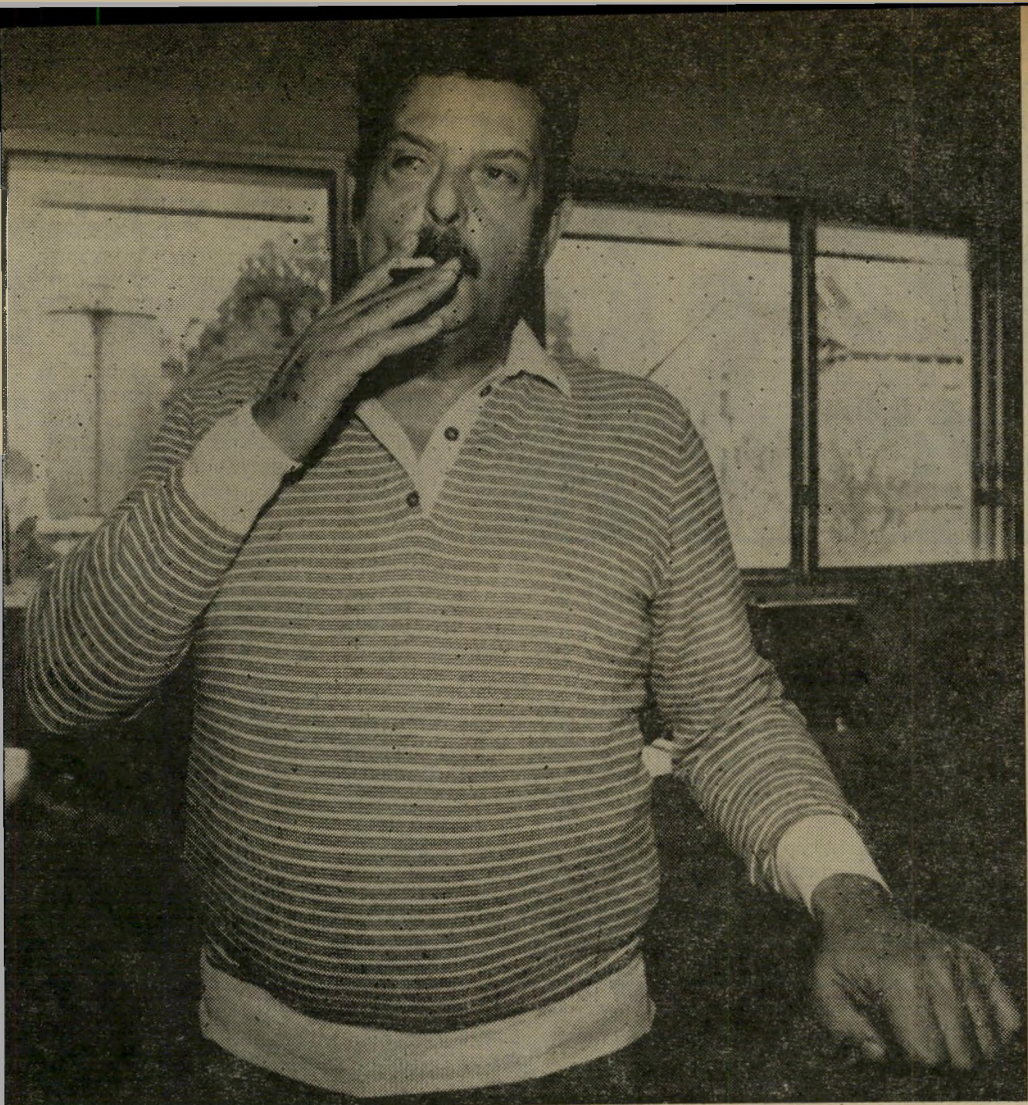
הזמנה לדין-תורה. בינתיים התארגנו סביב הוואך, המפעיל של אולמיה-העצמאות במצודת זאב ש-בתל-אביב, שכניו ברחוב סוקולוב 23, וכל דיירי הבית ברחוב מימון 14, הנמצאים מאחרי המבנה המורקם, ואף דיירי הבית שמעבר ל-כביש, הם החליטו לפנות לבית-המישפט.

תוך כדי הריסת המיבנה הישן סגר עו הטרקטורים בגדר ביתו של הוואך, ומן וכשפנה בתלונה למישטרה, לא נעשה דבר. אם לא די בזאת, אף הופעל עליו לחץ: בית-דין צדק בבני-ברק, בראשות הרב ניר סיים קרליץ, אף פנה להוכיח והני מינו לדין-תורה משום שפנה ל-ערכאות אורחיות. אחרי שהתברר לעותרים שלא בית-מישפט פסיק את הבנייה הבלתי-חוקית כי אם הוועדה המחוזית, הם פנו לוועדה ומפקח מטעמה ברק ומצא שאכן הוועדה המקומית חדרה מסמכיו-תיה, ויתרה מואת — ישנה חרתי-גת בגייה חמורה.

כשבאו הדיירים להגנדס העיר, הוא סירב להפסיק את הבנייה, כי טענה שהתריגה היא קישוט אר-כיטקוטוני.

במכתב למבקר-המדינה פירוט העותרים את המבוכ הקפאי שי-אליו נקלעו, והסבירו שההפרעה לחיים השלווים תהיה קשה ביותר. הקמת המבנה הרב-תכליתי באיזור כה צפוף תהפוך את הצרות בתי-הם למיגרשי-מישחקים. שעותי-הלימוד, בעיקר של הישיבה, ימשיכו עד שעות-הלילה המאוחרות ו-יפריעו את מנוחת השכנים.

בעוד מבקר-המדינה בודק את העניין, הוועדה המחוזית ומנהלס העיר אינם מורים להפסיק את הבנייה, צומח לו הבית הגבוה ב-קצב מהיר ביותר. הוואך והשכנים האחרים חוששים שבתוך שבועות יאובלס המיבנה בתלמידים בית-ספר לצד ילדי-גן ובחוריישיבה-בעת ובעונה-אחת.

השנוער

שאהב נשים

במרחב מנצלים את מעמדם הי-מישטרי כדי לקבל טובות-הנאה במלונות ומועדוני-לילה, וכי אחי-דים, ובעיקר דויד פרנקו, מנצי-לים שוטרות למטרות בלתי מוס-ריות.

נתגלה בית בנהריה, ששימש בית-סגישות לקציני-מישטרה, ובי-אוגוסט של אותה שנה נפתחה חקירה מישטרית בעניין זה. הי-תלונה הראשונה הוגשה על-ידי-לאה דויטש, אשתו של קצין-מישי-טרה מצפת. היא טענה כי קצינים

מ"דוע מכל סעיפי החוק הפלילי בחרו המתנכלים לך להעליל עליך רק עסקי-מין עם שוטרות?" שאלה התובעת עמי-מי שהיה מפקד מרחב-הגליל. הי-נאשם גבה-הקומה ועב-הכשר הנד-בראשו ואמר: "כי היתה חברי-סיטואציה דומה לפני חמש שנים. או היה לי קצין בשם דויטש, ששמר לי טינה, והוא בישל עלי

תלונות של שוטרות

על הסרדה מינית

הוגשו נגד פרנקו

במשך שנים

עלילות בנושא מין, ואמר כי אני מתעסק עם שוטרות, והדבר פור-סם בעולם הזה. אבל זה נבדק באופן יסודי בזמנו, ויצא שזה לא נכון. אז גם הפעם עלו על-אוחו טרמפס."

לפני חמש שנים, ב-1977, פתח העולט-הזה (2095) בסידרת-כת-בות על שחיתות מינית והילולות של קציני-מישטרה גבוהים במ-חור-הגליל, שכראשו עמד פרנקו.

המלונות טענה כי פרנקו נוהג להזמין שוטרות מן המרחב שלו לראיון אישי ככיסוי להצעות מגור-נות. אחת השוטרות, סמל רחל שושנה, העידה אז לפני יעדה-החקירה שזומנה לשם כך, וסיפי-רה את סיפורה.

אין סמים, יש מין

בנובמבר 1974 היתה רחל שוורת טירונית במישטרה עכו, תחת פיקודו של פרנקו. היא היתה אז רק ארבעה חדשים בי-מישטרה, והוטל עליה לאייש בי-לילות מחסום בין נהריה ועכו. בחצות לילה קר וגשום עצר פרנ-קו את מכונית האסקורטס הלבנה שלו ליד מחסומה של רחל, ואר-תת לה לגשת אליו. הוא התרעם על שהוצבה במישטרה-לילה במי-קום זה ואמר לה: "לא יתכן שתמשיכי לעבוד בתנאים אלה!" הוא הכניס אותה למכוניתו, ונסע איתה לכיוון כפר-אמת. התעניינותו של המפקד בשור-טרת עברה מהר מפסים אבהיים

סניגור נחמן רם, הציג את גיסת פרנקו, כי מעולם לא כפה את אהבתו על שוטרות שבפיקודו במרחב הצפון.